

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Főtit., Hermann-udvar I. emelet,
a külső folyosón.

Bérmintetlen leveleket csak ismert
kezelt fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Főtit., a törvényszék melletti Neumann-
házak utazára nyíló helyiségben.

Hirdetéseket díjazás szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vásárpapírt
utáni szám 3 kr.

Meg len hétfőn és ünnepek után is

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva:
Egész évre 12 frt.
Fél évre 7 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy hónapra 1 frt.

Videkre postán küldve:

Egész évre 14 frt. — kr.
Fél évre 7 frt. — kr.
Negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Hirdetéseket helyben fizetendő.

A külügyi helyzet.

Arad, november 9.

* A külügyi viszonyok Európában nagy válság előtt állanak. A berlini szerződést aláírt nagyhatalmak Oroszország kivételével mindnyájan a béke fenntartására törekednek. Ez különösen áll Ausztria-Magyarországra, melynek delegatái a nyomasztó közgazdasági viszonyok dacára nem riadnak vissza a béke biztosítása tekintetéből a felfegyverkezés érdekében a legsúlyosabb áldozatok meghozatalát sem. Elég szemlélő az európai viszonyok ezen természetellenes alakulása, de ma különösen azon helyzetben vagyunk, hogy a latin: «si vis pacem, para bellum» közmondásnak kivétel nélkül a nagyhatalmak ezuttal kénytelenek különös érvényt szerezni.

A delegaták elnökei mintha a monarchia külügyminiszterével összehangszerelt volna, feltűnő contactusban adtak kifejezést a helyzetnek, a mely a Bulgáriában történtek következtében előállott. A delegatákhoz intézett legmagasabb trónbeszéd a legkevésbé sem desavouálta a delegaták elnökeinek beszédeit. A trónbeszédben hangoztatott általános békének erősebb hangsúlyozása inkább conventionalis szóhasználat, mert ha a trónról az «ultima ratio» szavai hangoztatnak, ez már egyjelentőségű a háborúval, melytől a hadüzenetet csak napok szökták elválasztani.

Oroszországnak magatartása és Kaulbarsnak proconsuli küldetése, valamint az ez által Bulgáriában előidézett bonyodalmak tették a helyzetet Európában ily válságossá. Az éjszakai colossusnak délkelet felé való terjeszkedése egyaránt fenyegeti a germán és latin fajt, mert ha Oroszország megveti a lábát a keleten, akkor csak idő kérdése, hogy mikor terjeszti ki az orosz sas szárnyait nyugot felé. Az európai diplomácia felismerte az orosz diplomatáknak az ártatlanság fehér mezébe öltöztetett fondorlatait, és a pacificatio látszata alatt megindított akcióból felismerte az occupatioval való törekvést. Ez ellen emeli fel szavát úgy az angol, mint a francia sajtó. Angolország pedig egész nyíltan decreálja, hogy Ausztria-Magyarországot, mint az orosz machinatio által legközvetlenebbül érdeklő szomszédot hatalmának egész súlyával fogja támogatni.

Tisza Lajos gróf éleslátása

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.
(November 10.)

Paraszt historiák.

I.

Andrásnak a roppant haragja.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —
Fodor András uradalmi kocsi. Régi, ki-
próbált esedél. Őszbe esavarodott őrüti jófor-
mán e hajlékban nőtnek. Cselédkönyve nem
látott más gazdát a mostaninál. Tiszta az,
mint a makula.

Olyan a becsülete is. Talán a nagyságos
asszony is ezért embereli meg oly sokszor.
Ebben a dologban — úgy hiszi — egyforma
a gazdaságuk.

De András bátyának is van gyengéje.
Ki is van a nélkül? — Sehogyse állja, ha pa-
ranosolnak neki.

Ilyenkor elbőrkedik egy álló nap is.
Mit parancsolnak neki! Ne parancsoljanak
neki! Nincsen ő szoktatva.

Egy nap (már nem tudom, melyik nap)
meg különösen rászolgált a keserűség. Mert
nem elég, hogy még a reggeli harmaton
(elég jókor) a kajla szemű ispány „megfi-
gyelmezett”, de Nancsi is, a kit jó lesz szem-
mel tartani, mert mindég körülötte settenke-
dik, leszaladt (nyilván tányérváltás előtt) s
ezt sugta neki:

— Aztán vigyázzon András! Nem esik
porba a pecsenyéje. Nagy ur az.
— Ugy-e? fortyant fel András.
— Bizony. Csak azt mondom, jól vigye
a sort.

— De nagyra vagytok az uratokkal no —
dörmögött András — különb sorát kerítitek

val felismerte a válságos helyzetet, és
a midőn a trónt a «vitam et san-
guinem» allusiojával biztosította
Magyarország áldozatkészégéről, csak
arról tett tanubizonyságot, hogy a ma-
gyar nemzetet jól ismeri; mert a ko-
rona hívó szavára egész Magyarország
mint egy ember fog felkelni az Orosz-
ország elleni hadjáratra, a melynek
bekövetkezése esetére a Habsburg dynas-
tia másod ízben fog meggyőződni a tró-
ról, hogy a magyar nemzetben kiol-
thatlan lánggal ég a Szent-István kor-
náját viselő uralkodó iránt a lelkesed-
és örök tüze.

A delegaták. Kálmán oky gr. külgy-
miniszter, ki Bécsbe utazott volt, hétfőn reg-
gel visszaérkezett ismét Budapestre, a hol az
eddiggi dispositiók szerint, megmarad a dele-
gaták ülésezésének befejezéséig. — A ma-
gyar delegáció külügyi albizottsága
f. hó 11-én délután 1 órakor tartandó ülésén
mindenesetre tárgyalás alá fogja venni a kö-
zös külügyminisztérium költségvetési előirány-
zatát. Kálmán oky külügyminiszternek a kül-
ügyi helyzetre vonatkozó nyilatkozata, vala-
mint az esetleg ezekhez fűződő vita előrelát-
hatóság az albizottság jövő szombaton tartandó
ülése folyamán fogják szövegre kerülni.
— Az osztrák delegáció külügyi
bizottságának tárgyalásai a „Pol. Corr.” je-
lentése szerint e hó 16-án fognak megke-
zdeni. A bizottság saját kezességéből halas-
zotta ily későre a határidőt; más országok ál-
lamférfiainak eventuales nyilatkozataira való
tekintetnek nem szerepeltek a terminus meg-
állapításában. — A „Neues Wiener Tagblatt”
azon híre, mely szerint a cseh és lengyel
delegatusok S. M. oky elnöknek a delegatá-
sokhoz intézett beszéde fölött elégtelenség-
üket fejezték volna ki a fölkérték Smolák,
hogy jövőben hasonló beszédekkel előzetesen
közöljön velük, minden alapot nélkülöz.

A magyar államvasutak szállítási bevé-
telei a folyó év első felében januárhó 1-től
juniushó végeig kedvezően alakultak. Az ös-
szes szállítási bevételek ezen idő alatt 16
millió 206,698 forintba ruktak és ez a szám
nem a heti kimutatások, hanem a végleges
beszámolások szerint van megállapítva. Az
1885. év első felében a magyar államvasut
szállítási bevételei 14,886,077 forint tettek,
azaz 1886. első felében a szállítási bevételek
az előző év megfelelő szakához képest 320,621
frttal emelkedtek. Ezen emelkedés nem puszt-
án abszolút emelkedése a bevételeknek, az
nem a hálózat nagybővödése által idéztetett
elő, mert a pályakilométerenkénti bevételek
1885. első felében 3513 forintba. 1886. első
felében 3588 frtra ruktak, azaz a szállítási
bevételek kilométerenként 75 frttal nagyobb-
odtak, ami 2-15 százalék emelkedésnek felel
meg. A m. államvasutak bevételeinek ezen emel-
kedése annál figyelemreméltóbb, mert a folyó

vele, mint az Apponyi szomszédokkal, kiről pe-
dig az forog közszója, hogy országapa. Hal-
lod-e Ráró, e közben a tomporát veregette az
egyik lónak, oldozdák a kérést, széthull a be-
csület.

No, hát tegyük ki magunkért. Dukál.
Azt a szerszámot rukkoltatom ki — gondolta
el büszkén — „a kin pakfonból van az ezüst.”
Hadd lépjen glanczba a Ráró, meg Bátor,
had tudja meg az ur is, hogy Fodor
András is valami.

És a fogat előállott.
Nyomban kisdörgött a tisztartó. Kö-
rül nézte jól a hintót, a szerszámot és ő sem
maradhatott el a jóakarattal.

— András, vigyázzon kend. Nagy urat
hordoz. Vigye szét minden rátán. Hadd lássa
a gazdaságunkat.

— Ühüm, vicsozogatta fogát András.
Nagypéntek kismiska az ő szenvedéséhez.

De azt tapasztalta mindjárt, hogy mégis
nagy ur lehet ez az ur. Mert mikor nagyot
nyitott a két szárnyu ajtón előtt az inas, ott
bóbiskolt nagy alázatosan a tisztartó, kiről
pedig úgy hitték eddig, hogy esont van a
hasában.

Lehet nagy ur, de nem tud semmit. Nem
a kocsi-tudományhoz. Mert hogy nagyot rán-
tott a gyeplőn, úgy állt a hintó két kereken
álltába, hogy a kajla szemű ispánnak a merő
csodálkozástól nagyot rezdült a bújása.

Ez az ur meg észre se veszi, meg se
látja. En is tudok ezen a nótán — gondolta
el András — ha te is, én is. Azontul meg
ő kicsinyelte nagyon. Jóformán nem is tudta,
ül-e még valaki rajta kívül a hintón.

Igy mentek szép csendben, esendesen.
Már elhagyták az ötödik rátát, a nyolcszoros

év első felében a monarchia összes nagyobb
vasutai, a cs. k. osztrák államvasutak kivéte-
lével, jelentékenyen kevesebbet vettek be,
mint a múlt év első felében. Így az osztrák-
magyar államvasut magyar vonalain a kilo-
méterenkénti bevétel 1023 frt, az osztrák-vo-
nalokon 1551 forinttal kisebb volt, mint a
múlt év első felében, a déli vasut magyar
vonalain 194 frttal, az osztrák vonalokon 593
forinttal volt kisebb a kilométerenkénti be-
vétel. A nagyobb vasutak közül a magyar
államvasuton kívül csak a cs. k. osztrák állam-
vasut mutathat föl kilométerenként 38 forint
több bevételt, azaz 0.8%-kal nagyobb bevé-
teli többletet, mint a múlt év első felében.
Ezen bevételi kimutatás azt mutatja, hogy
a magyar államvasutak kereskedelmi igaz-
gatása ép oly jó, mint a többi nagy vasu-
tának, de a bevételi eredményekben az álla-
mosítás következményei is nyilvánulnak, mert
csak ezen uton volt elérhető az, hogy az előbbi
magánvasutak, mint az alföldi-umei, kizáró-
lag az államvasut többi vonalainak kiszála-
tába vonattak. Ezen kívül az államvasutaknál
elért bevételi többlet főleg az államvasutak
helyi díjszabásának tulajdonítható, a melynek
jelentősége különösen kitűnik a jelenlegi ke-
dezetlen gazdasági viszonyok között. Ha az
államvasutaknál 1886-ra előirányzott 36.5
millió forint bevétel nem fog befolylni, az a
kedvezőtlen gazdasági viszonyokon, a gabo-
niforgalmon kívül, főleg a román forgalom
teljes megakadásának és a choleraának tulajdo-
nítandó.

A petroleumvám. A magyar kormány a
nyerspetroleum-vám megállapítására vonatkozó legutolsó
javaslataira, melyek a magyar kormány képviselői ál-
tal a vámcserélt osztrák részről annyira sürgetett
utolsó ülésszék alkalmával terjesztettek elő, az osztrák
kormánytól mindezt meg nem érkezett be nyil-
latkozott.

A párbaj és a rendőrtisztviselők. A bel-
ügyminisztériumnak tudomására jutván, hogy a
fővárosi m. kir. államrendőrségi tisztviselők pár-
bajnál segédkeztek, másokkal, de egymással is
párbajt vívtak. Ennek fogva a főkapitánysághoz
szigorú rendeletet intézett, melyet valamennyi
rendőrségi tisztviselővel közölték is a amelyben
a belügyminisztérium meghagyja, hogy mind-
azon rendőrségi tisztviselők, kik párbajra
kihívást eszközölnek, akár mint segédkezők, hivatalkából
azonnal elbocsátandók. A bel-
ügyminisztérium azzal indokolja a rendeletét,
hogy a párbaj büntetendő cselekmény lévén,
melynek a rendőrközegek, mint a törvény ren-
deletének végrehajtói szerepelnek, tehát abban
rész nem vehetnek.

Járásbíróságok fölruházása telekkönyvi
hatósággal. Az igazságügyminiszter a törvény-
hozástól nyert felhatalmazása alapján közelebb
ismert több járásbírósgot fel fog ruházni te-

árpa táblát, a kajla szemű ispán minden büsz-
keségét, a mit úgy szemmel tart, akár Bozskó
a malaczeit.

És ez az ur csak nem szól semmit. Nem
lehet ennek szavát venni, mint a haragunk
nagypéntek.

De végre! A kilenczedik rátába a lapo-
son történt. Gyöngye képző lányok szorgosko-
nak ott. Válgotat vetnek. Egyik formába
rakja a másik meg garadába.

A juniusi azellésked meg ott legyeskedik
körülöttük. Ölelgeti őket. A viganójukat is
fel-felemeli, úgy egy kisse.

És ez tetszik ennek az urnak.
Nyomban megere a nyelve.

— Horvák valók? Be szépek! Különösen
tudnak a dolgukhoz. Mily csinos garadák!

De furesán vizitálja ez az ur a gazdasá-
got — gondolja el András — különös
érdeklődés a lábas jószágok irán-
yában.

De azután ismét elmél. Nem érdekli
azt semmi. A rengő buzakalászkó suttogó sze-
relmeskedése, meg a báronyság mező, melyen
a ezimere gulya legel, melyből már nem
egy kapott metaliát. A nagyságos ur irószó-
bája egészen tele van vele.

Most hirtelen átfordultak egy kevésbé
járt utra. Szik. rig-röges ut az. Még And-
rásnak is bajos itt kezelni a gyeplőt. A leg-
nagyobb vigyázat mellett is nagyot zökken a
hintó, időnként. Hiába, a mi nem lehet, az
lehetetlen.

És ez az ur nem sajnálja mindjárt a
száját koptatni. Nagyon nagy kimelője a maga
uri testének.

Egyszer-kétszer csak elhallgatja. Ha ur,
hadd parancsoljon. Ugy se hallja senki, nem

lekkönyvi hatósággal. Huszonnégy já-
rásbírósgára nézve vannak ez iránt
jelenleg folyamatban a tárgyalások, egyelőre
azonban a feunförgő szükséghez képest való-
színűleg hi járásbírósg nyer telekkönyvi ha-
tóságot, a mi elvilleg ezekre nézve már enge-
délyezve is van.

Külföldi lapok a trónbe- szédéről.

A delegaták fogadtatása alkalmával el-
mondott trónbeszéddel, a külföldi lapok fel-
tűnő behatón foglalkoznak. E lapvélemények
oly kiválók, és egyik-másik lap összekötteté-
sei folytán oly figyelemreméltók, hogy az
alábbiakban tájékoztató kivonatokat adunk a
a német, francia és orosz lapok erre vonat-
kozó közleményeiből.

A Bismarck lapja, a „Norddeutsche
Allgemeine Zeitung” politikai szem-
léjében a következőket írja: Ferencz József
királynak a delegatákhoz intézett beszéde
nagyon alkalmas időben jön, hogy azon aggo-
dalmatokat, a melyek a legújabb események
következtében előtérbe nyomulnak, a helyes
mértékre terelje vissza. Mert ha a trónbeszéd
meg is engedi, hogy a bolgár bonyodalmak
komoly aggodalmakra szolgáltatnak okot, mind
a mellett határozottan vétséges, hogy azok a
hatalmak közli ellentétekből származnak, sőt
inkább azt jelenti, hogy mindenütt békés
szándék létezik és hogy Ausztria-Magyarország
az összes hatalmakhoz kitűnő viszonyban áll.

A pétervári „Novoje Wremja”
a delegaták fogadtatása alkalmával tartott ki-
rályi trónbeszédben egyes kijelentését látja
annak, hogy a bolgár-kérdés végleges meg-
oldása nem a tirnovai igazgatók tétetik füg-
gővé. Miután Ferencz József király nem mond
le azon reményről, hogy a bulgáriai esemé-
nyek az európai békét megzavarhatják, világos,
hogy Bécsben ezt az eseményt csak azon
szilárd elhatározás folytán tudták, hogy Orosz-
ország szándékait és terveit meghusítani nem
akarják.

Oroszország nem is o hajlja a bolgár-
kérdést egyedül megoldani, megelégszik azon
jogának elismerésével, hogy Bulgáriában a
jogrend úgy állapíttassék meg, mely Orosz-
ország érdekeivel megegyez. A lap azt hiszi,
hogy a burgasi lázadás nem egyenesen a
bolgár kormány ellen volt irányítva.

A „Debat” a királynak a delega-
tákhöz intézett beszédét, a helyzet nehézsé-
geire utalva, megnyugtatóan találja. Ha az
uralkodó nagyon is optimistiusan szökött volna,
ennek hátránya lett volna. Először is
elkeserítette volna a magyarokat, továbbá me-
gavolta volna a jogosultságot a hadiköltségve-
tés nagymértékű emeléséről és végül Orosz-
országnak carte blanche-t adott volna. Termé-
zetes, hogy még a legbékésebb nyilatkozatnak
is szakadás lehet a vége, de ezt kizárja
az, hogy az egyik nagy szövetséges ezt nem
tanácsolja, továbbá, hogy a pénzügy-k nem
arra való és végre, hogy Ausztria-Magyar-
országban a németek és magyarok alapjában
véve a háborúról mit sem akarnak tudni. Ha
Ausztria-Magyarország különben el akarta
volna nyomni az orosz präponderantiát Bul-

pirul meg más előt. De ami sok, az sok.
Már a magasabb hangot használja és mikor
ujra a fordulónál nagyot zökken a hintó a
felhantolt hancsikonok, kisse nyerebb hangon
szól hozzá az ur:

— Nem tud kend vigyázni?

No ezt nem hallgatja el. Még utoljára
is valami bákónak nézi. Hátrafordult hát neg-
elesen, egyik kezében lazára ereszti a gyeplőt,
a másikkal meg a bajuszát pedergeti és
csak ezt végja vissza:

— Sohase féljen az ur! Nem esik hiba
benne. Vittem én már a király Ő felségét is
a Prateren.

Avval egyet rántott a gyeplőn. Porzott
az ut, szilaján szórta szét a tánczó lapipák
patkója, meg a dühösen forgó kerek.

András meg csak tovább pöndörítette a
bajuszát. Olyan sunyisan mosolygott hozzá.
A lovának dicsekedett el a virtusával:

— Ugy-e Ráró, ugy-e Bátor, ennek
ugyan befeltem?

A paripák egyet nyertettek. Közel volt
a haza. Már érezték a széna szagát, melyből
két porzó fog kidukálni.

És András csak tovább élvezte a diada-
lát. Először hazudott világ életében és oly jó
volt ezt tennie.

Még többet is megtett nagy haragjában:
hátra se nézett, mikor az ur leszállott a ko-
csiról.

Blaha Lajka kéréje.

A bárány-utczába kanyarodtunk el.
Az öreg lyceumból már csak Minerva
látszott, a mint áldólag terjeszti ki kezét, ki-
tűnő és seccsnába ponált eseményt, mikor
az áprilisi szellő oly szörnyen megijesztett.

gáriában, erre eddig már számtalanszor lett
volna alkalma. A „France” megjegyzi,
hogy S. M. oky és Tisza gr. határozott
hangu beszéde igen hazafiasan hangzik, bizo-
nyos francia publicistákkal szemben az egy-
tomi kérdésben.

Pétervárról jelentik, hogy S. M. oky és
Tisza Lajos gróf beszédeinek benyomását
a királynak a delegatákhoz intézett beszéde
nem gyöngítette meg. A lapok megegyeznek
abban, hogy az utóbbi csak a forinára nézve
megnyugtatóbb. A „Swiet” azt találja, hogy
Oroszországnak a király beszéde oly állást im-
putál, mint amilyet pl. az európai kérdésekben
Szárszágnak juttattak. A lapok egyhangu-
lag kiáltják: periculum in mora! és attól fél-
nek, hogy a budapesti beszédek ismét elbi-
zoztatták tehetik a regenseket. Különben a
regensek azt az ürügyet is merítetik a trón-
beszédből, hogy nem Oroszország, hanem a
nyugoti Európa elől vonulnak vissza. A „No-
voje Wremja” azt hiszi, hogy volnának esz-
közök Burgas megvédésére a regensek ellen.
A „Novosti” hangsúlyozza az orosz hadsereg
fölényét az osztrák sereg fölött és azt taná-
csolja, hogy az Ausztria-Magyarország által
oda dobott keztyűt fel kell venni. Oroszország
legvalószínűbb érdekeinek védelme szükségessé
teszi az occupatiót.

Külföld.

Az új bolgár fejedelem. A sokszor
emlegetett W. a. d. m. ár dan herczegnél,
nagy akadály az, hogy neje catholicus nő,
ki soha sem fogna beleegyezni abba, hogy
gyermekét az orthodox vallásban neveltesse-
nek. E szerint csak az orosz jelöltetl csak a
fennebb említett oldenburgi herczeg 18 éves
fia és a Leuchtenberg herczegek
jöhetnek számba. Az utóbbiak közül a legfi-
gyelmek volna legelőbb kiáltása a jelöltségre,
ha az orosz kormány nem támaszt nagy igé-
nyeket az ő uralkodói képességeit iránt.

A trónbeszéd és az angol lapok.
Londonból jelentik, hogy a delegaták
fogadtatása alkalmával király Ő Fel-
sége által tartott beszéd különféleképpen bírált-
atik és ítéltetik meg. S. a „Morning
Post” és „Daily News” nem vonják
kétségbe, hogy a beszéd a legmegnyugtatóbb
befolyást fogja gyakorolni. A „Daily
Chronicle” azt hiszi, hogy a beszéd, békés
és tartózkodó hangja dacára néhány oly mon-
datot tartalmaz, melyből az világik ki, hogy
Ausztria-Magyarország végre is erélyesebb
politikára fogja magát elhatározni. A „Daily
Telegraph” azt tünteti fel, hogy a be-
széd Oroszországnak kiváló befolyást egy szó-
val sem biztosít. Ausztria-Magyarország poli-
tikájához Anglia bizonyára csatlakozni fog.

Orosz-német-francia szövetség.
A „Novoje Wremja” az angol beto-
lyas és „cselszövény” kiküszöbölése végett
ajánlja a francia-német-orosz szövetséget,
még pedig a következő módon: „Részünkről
azt gondoljuk, hogy a több continentalis ha-
talmak érdekei megkövetelik, hogy minde-
nekül vége vessék az angol politikuskok
vállalkozó szellemének, kik mindenben angol
érdekeket látván, állandóan fenyegetik az
európai békét és abban a reményben, hogy a
britt birodalmat megbüntetni, megtámadni

Egy ismerős hangot hozott el fülemhez:

— Álljon meg Laczi urfi!

Összeborzadtam. Ijedtemben elejtettem a
metaphisikát. Hisz ez Lipták ur hangja, ki-
nek már két esztendeje vagyok adósa.

Megkérdeztem a lépéseket. A hang

azonban ismétlődött. A diákezimborákon te-
kintek végig s miután láttam, hogy Lipták
urral szemben az immunitás véd: meg-
álltam.

Alaptalan félelem! Hisz ez nem Lipták
ur, hanem Ferke, a mi kocsiunk. Bekesse
panyókára vetre, széles ingujjával szeszélyesen
játsszik a szellő, meg a bajusza is oly taka-
rosra van kipöndörítve.

— Mi baj van Ferke?

— Köszönöm a kérdését, semmi. Egész-
ségesek vagyunk. Továbbá megszaporodtunk:
a Bimbó megellett. A hízokat levágtuk. Eb-
ből a nagyasszony elküldte az urfi örökéjét.

— Jól van. Levelet nem hozott?

A lajblí alsó gombját fogta meg Ferke,
akkor egyet rántott azon. A fényes gombok
rendre-sorra duzzogva vonultak el helyükről.
Zsebében motozott Ferke s átadta a levelet.

Mohón kaptam utánna.

Vajjon meg van-e, terhelve?

Meg volt! . . . Jaj, de kedves anyám is
van nekem.

— Ferke, estére elmegyünk a színházba.

Ferke ekkorra rendbe igazította a megyesi
piacon vett virágos lajblit és ezt szólt vissza:

— Jó lesz urfi, jó lesz.

Azap pedig nagy ünnep volt nálunk,
nagy ünnep.

„A bájdús magyar zenér”,
(mint a helybeli újságunk mondta) már mint
Blaha Lajka nálunk szerepelt.

nem lehet, mindenütt szitják a vizsaly, esel-
szövény és ellenségeskedés tüzt. Ideje volna
már véget vetni ennek. A continentalis Eu-
ropa jelenleg szerencsés helyzetben van
ennek megvalósítása tekintetéből s jóval
kedvezőbb helyzetben, mint volt e század ele-
jén, midőn Napóleon geníe megsemmisítés-
sel fenyegette a tengeri királyságát.
Mai napság az ilyen combinatio számára
sokkal több adat van, mert Anglia nemcsak
Egyiptomban vagy Indiában, de odahaza is
elvezette „sérthetetlen” voltát. Az ő híres
flottája túlélté diadalmát. Hadserege alig ele-
gendő arra, hogy fenntartsa a belső rendet
még az európai birtokaiban is, hol a home-
rulek olyan nagy erőt képviselnek. Határ-
szabni a gögös Nagybritannia tolokodásának
most nem is volna oly nehéz feladat, mely egy-
szersmind új tartós alapot nyújthatna az európai
békének, a fontos érdekek közös voltával kö-
tve össze Olaszországot, Németországot és
Franciaországot. Szeretnék megkérdezni a
nagybecsűt (Churchill lordot, mi történik
Angliában, hogyha a hatalmaknak az európai
békét illetőleg ennyire jótékony coalitiója
megvalósulna?

Mi történik Angliában, ha ellene is olyan
coalitio keletkezik, mint a minő Oroszország
ellen keletkezett volt, s mely a sebastopoli
hadjáratot vonta maga után? Is az ugyan, hogy
Oroszország Németország és Franciaország
— kissé furcsa szövetség. Amde a sebek be-
hegednek s a lehetetlen lehetségesé válik.

Legujabb posta.

— **A bolgár sobranje válaszfel-
írata.** November 8-iki kelettel jelentik Tir-
novából:

A nemzetgyűlés ma tartott nyilvános
ülésén közfelkiáltással a következő választ fo-
gadta el a regenség üzenetére.

A nemzetgyűlés constátálja azon hallat-
lan erőfeszítéseket, melyeket a regenség tett,
hogy a bolgárok jogait és az ország békéjét s
nyugalmát megőrizze és teljes bizalmát fejezi
ki a regenség iránt.

A nemzetgyűlés meg van arról győződve,
hogy a regenség hasonló önmegtartóztatással
fogja az államügyek vezetését folytatni, míg a
nép választotta a trónt elfoglalja. A nemzet-
gyűlés elismeri, hogy strógos egybehívása el-
kerülhetlen és a nép egyhangú óhaja volt:
és haladéktalanul a fejedelem megválasztásá-
hoz fog, hogy szeretett hazának azon válság-
ból kiszabadíttassék, melybe beleesdortatott.
Eljen a független Bulgária!

Az elnökség ezek után a regenseket fel-
kereste, hogy a feliratot átnyújtsa. Minden va-
lósínység szerint holnap megejtetik a feje-
delemválasztást.

— **Bulgária occupatiója.** Megbiz-
ható oldalról jelentik, hogy az orosz kor-
mány a legutóbbi napokban úgy Berlinben,
mint Bécsben azt a határozott biztosítást adta,
hogy Oroszország Bulgáriának — még részleges occupatió-
járásam gondol.

— **A bolgár nagy sobranjéból.** A
nagy nemzetgyűlés és hó 5-én befejezte a ve-
rificatiót s ennek befejezte után a dubniczi
vénrengés képezte a tanácskozási tárgyat.
Több szó volt a leghevesebb kifakadásokban
kelt ki különösen az értelmi szerzők ellen.
A meggyilkolt négy állásbéli biztos családja
részére nyugdíjat állapítottak meg s határo-
zatot hoztak az iránt, hogy a bíróságok a leg-
szigorúbban büntetessenek meg. A hétfői
nap folyamán a felirati vita folyt. A kiküld-
tött bizottság tagjai: Beneff ügyvéd, Voleseff,
a nagy tekintélynek örvendő Manoff és dr.
Vaeoff (a kormány egyik legmeghittebb em-
ber), valamint Jusuff Sinapoff mahomedán
képviselő. Ha — a mint előre látható — a
felirati vitát befejezik, úgy, ha valamely kü-
lönös esemény közbe nem jön, már hét-
főn délután a fejedelem vá-
lasztására gyűlnek össze. Annai bizo-

Elmosott ez az esemény mindent. Még
azt a különös világraszóló újást is, hogy
a követünk (ki kell mondanom: ellenzéki kö-
vet volt) kilencz év után ma tartotta szűz-
beszédét.

Nem járt el annak híre ide. Pedig ha
ide nem, hát hova?

Igy történt aztán, hogy a mult választá-
sánál utilaput kötöttek a talpára az elvált
kukának. (Nevet nem említek.) Váltig bizo-
nyozott a „veterán kuka” (így nevezték el),
hogy pedig éppen a mult napokban szóno-
kolt a mesterséges borok tárgyalása alkalmá-
ból, bizalmatlanságot fejezve ki a kormány-
nak egy talpraesett beszédben.

De mindez nem tartozik ide.

Felvittem Ferkét a kakaustól.
A karzat nekem régi ismerősöm. Több
izben pénzügyi differentiák ide szorítanak fel,
de ma nem birtam a régi ismerősöket kila-
laszni.

Nem voltak ott a choristák szállás- és
kostadói, mosónék, eszima- és ruhatisztogatók,
de egytől-egyik urak, részint a magam
fajtájából, de más fajtából is.

Csevegtek.

Szinte bizserék a vér az ereken a ki-
nos várakozás miatt. De végre! Zug a tenyér-
tenger! (a helyi lapunk szava), amint Bla-
hánc, mint Rózi, a gereblyével vállán a szin-
padon terem s rágyújt egy oly nőtára, mely
szívet szorit, könyvet fakaszt.

— Hogy fest Ferké?

— Teszi!

Hogy aztán az aprósra kerül a sor, föl-
emeli Ferké a jobb kezét, egyet esztent
vele és önfelédten kiált fel:

— Jeza te!

nyosnak látszik, hogy az itt egybegyűlt
képviselők, ha külföldről utolsó pillanatban
nem kapnak más figyelemztetést, keszék
Valdemár herceget fejedelemmé vá-
lasztani. Az már más kérdés, vajon a nagy-
hatalmak milyen magatartást fognak az esz-
közt választással szemben tanúsítani s kü-
lönbösen nyugtalanító és nyomasztó hatá-
sán Oroszország magatartása, mely sem a nagy
sobranjet, sem annak tetteit törvényesnek el-
ismeri nem akarja. Itt valamennyien meg-
vannak arról győződve, hogy ha Oro-
szág ebben a pontban, t. i. a fejedelem
választásánál sem fog engedékenységet tanu-
sítani, úgy ez előre be sem látható, igen
messzemenő és veszélyes complicatiókra
fog okot szolgáltatni. A Tirnovóban össze-
gyűlt képviselők hangulatáról írték, a bolgá-
rok nem fognak visszavonulni a legszűkebb
eszközöktől sem. Mitűn Oroszország csupán
a lazadó tisztek iránt érdeklődött és azoknak
szabadon becsatlakozását is ismételte, a Ti-
novóban egybegyűlt képviselők most már e
lazadó tisztek által félrevezetett legénység iránt
hasonló kegyelmet akarnak gyakorolni, vala-
mint a hadapród-iskola növendékei számára
szintén ki akarják mondani a kegyelmet. Mi-
dön e tekintetben az interpellatort megtejték
s erre dr. Radoslawow miniszterelnök
teljes készséget jelenté ki, a z e r e s z s o b-
ranje szűnűnem akaró tap-
s és elj e u z s h a t ö r t k i. Ezzel is úgy
látszik, Oroszország ellen kívántak
tűntetni.

— **A burgasi eset.** November 8-ika-
ról jelentik: Burgas kerületi előjárósága teg-
nap éjjel távirati uton értesítette a kormányt,
hogy Kaulbars tábornok az orosz consul-
hoz táviratot intézett, a melyben azt közölte,
hogy Bulgáriában kiűtött a forradalom, a re-
gesség és a miniszterium megbukott és a
tirnovai sobranje tagjait elfogták. E táviratot
a burgasi helyőrségnek Kisselsky had-
nagy olvasta föl és erre nyomban a csapa-
tokat megeskette a császár iránti hűség-
re. Azonban Karaivonov kapitánynak egy
század katonáival sikerült elnyomni az egész
mozgalmat. Kisselsky egy montenegrói
pap és Nabukov megszöktek. Nabukov-
ot azonban Achielóban, hol folytatta a to-
borzást, elfogták.

A burgasi orosz consul Nabukov
kiadását követelte, mire Burgas praefectusa
azt válaszolta, hogy Nabukov a katonai ható-
ság keze között van s annak jelenléte a vizs-
gálatnál mulhatatlanul szükséges. A kormány
elhatározta, hogy Nabukovot a vizsgálat me-
gejtése után kiszolgáltatja az orosz
hatóságoknak.

TÁVIRAT.

— **A király a miniszterelnöknél.**
— Budapest, nov. 9. (Az „Aradi Köz-
löny” eredeti távirata.) A király
ma minden előleges bejelentés nélkül meg-
látogatta a csúszos bántalmat miatt szobáját
örizni kénytelen miniszterelnököt, s körülbelül
egy negyedórát töltött nála.
Délután Ő Felsége megjelent a műsar-
nok második özi kiállításának megnyitására,
hol Trefort miniszter intézett hozzá rövid
beszédet.

NAPTAR.

November 10. Szerda. Róm. cath. napt. Avellini
András. — Prot. naptár Lut. Márton. — Görög-
ország naptár (október 29.) Anaszt. Neszt. — Nap kell 7 óra
— percz. Nyugszik 4 óra 28 percz.

Nov. 10. Arad szab. kir. város törvényhatóság-
nak közgyűlése d. u. 4 órakor.

November 12. Aradmegye közigazgatási bizot-
sági ülése d. e. 9 órakor

... Még a sarkantyúját is összeveri, ha
nincs úgy beekelve, mint a kényébe kötött bo-
gáncs.

A karzat remekül tapsolt.

— Ne bódulj Ferké, nem a „Göstain-
nál” mulatsz most.

— De ha nem bírok a szívemmel.

— Birj vele! Hisz az csak játék! ..

Vége volt az előadásnak.

Igyekszünk lejutni.

— Hogy mulattál Ferké, mondd?

— Ne álmitsd el az urf. Megszölgalod-
hottig. Igazán színeszek ezek?

— Mi volna más?

— A többiről csak valahogy elhinném, de

az a Rózi csak úgy vegyelföldött közzéjük bi-
zonyosan. Nem lehet, hogy az valami ifiasz-
zony legyen. Igazán Finom Rózi az! Csak

azt nem értem, hová tette az a Sándor is a

szemét! Míg azt a másik hitvány leányt vette

el, olyan az, akár Vör Klára.

— Nagy ténsasszony ám az, a ki Rózit

játszotta. Bár az ura. Ugy bizony Ferké.

— Nem hiszem, sehogysé bihetem. Ne

esufoljon meg az urf, de valami különös mo-
toszkál a fejemben. . . Mindenkinek kijutott

a párja ott a színházban, csak ennek a Ró-
zinak nem, már ebből is látszik, hogy olyan

paraszt ő, mint jó magam. Már régen őt az

anyám, házasságuk meg. En elveszem ezt a

Rózit. Elhozom neki, hogy olyan kikapós

volt, csak ezután becsülje meg magát. Aztán

Kamarámon úgy sem ismerik. Az urfiban meg

van lélek, hogy ki nem beszél!

Felülkeredett bennem a diák, ez bi-
zony jó tréfa volna.

— Próbáld meg Ferké.

— Bolond volnék, ha nem látván, hogy

HIREK.

Arad és Vidéke.

— **Edelsheim Gyulai br.** volt országos
főhadparancsnok s megyénk ügybírtokosa a
reggeli vonattal Budapestől Aradra érkezett.
s a körös-völgyi vonattal Dittfurth Nán-
dor br. jószágigazgató s Lukácsy Lajos
jogtanácsosa kíséretében zárszíni birtokára uta-
zott, a hol hosszabb ideig szándékozik ma-
radni.

— **A járványbizottság feloszlása.** A
járványbizottság tegnapi ülésén elnököl Salacz
polgármester ur örömmel jelentvén, hogy a
járványok semmi nyoma nem levén a bi-
zottság véleménye alapján azt megszűntnek,
s a járványbizottságot feloszlottának mondotta
ki az aál a fölfevessel, hogy a tanács keser-
tessék meg az övintezkedések további folyta-
tása iránt, hogy a néta tavaszszal ujból ki-
törő vész bennünket keszűltetlenné ne találjon.
— **Arad vásári jövedelme** közzétvén,
helypénz és pálinkabehozatal díjjakban 5436
frt 15 krt tett ki a most folyó vásár után.
Oly szép jövedelem ez, milyen csak ritkán
szokott befolyni: de ez csak azt mutatja,
hogy eladó volt elég, a vásár rossz üzleti
eredményéről természetesen az árúrok szől-
hatának leginkább. — Megemlítsere méltó
dolog, hogy a város pénztárába 2000 s ne-
hány száz forint csupa aprópénzben folyt be.
A kinek szüksége van hát aprópénzre, a vá-
rosi pénztárnál beszerezheti.

— **A novemberi közgyűlés.** Arad sz. kir.
város törvényhatósági bizottsága részéről 1886.
évi nov. 10-én d. u. 4 órakor tartandó ren-
des havi közgyűlésben végül tárgyalni fog:
38. A tanács jelentése Rosenthal Jakab
törvényhatósági bizottsági tag indítványára
Asztalos Sándor arczképének
megszerzése és az aradi hős
fiának Asztalos Sándor Emil-
nek segélyezése iránt. Insti-
toris Kálmán, főjegyző.

— **Áldozatkészség a szerencsétlenség-
ben.** A t-bánhegyesi önhíváján kívül else-
gényedtet izraelita bedótt házának felépítésére
Heimann Miksa ur Domboriban 3 frt
70 krt gyűjtött: az egyes adakozók névsora:
Heimann Miksa 1 frt, Friedmann Abrahám
1 frt, Grünberger Manó 50 kr., Feld-
mann Márton 40 kr., Pollák Adolf 30 kr.,
Grösz Mozes 50 kr. — A korábban befolyt
78 frt 20 krral gyűjtésünk ekkép 81 frt 90
krra emelkedett, s a gyűjtést befejezve, a.
összeget az adakozást megindított ifj. Kut-
lik János t-bánhegyesi evang. lelkes ur-
hoz juttatjuk.

— **Eljegyzés.** Elias Izidor derék fiat-
al pécsai kereskedő a napokban jegyezte
el Singer Janka kisasszonyt. Singer
Jakab tornyai haszonbérlo és földbirtokos ked-
ves és művelt leányát. Az ösméretű nagy
száma kíván szerencsét a szép frigylhez.

— **Az aradi szolgabírói hivatal** tegnap
huzcolkodott át új helyiségébe a Révay-
utca 3. számú Nagy József-féle házba.

— **Jótékonykassza.** Kristóry Zsig-
mond az aradi árvalás részére a polgármes-
teri hivatalnál 100 frtot tett le adományozó-
lag. A jó tett nem szorul díszesetre. Kris-
tyóri ur nemesebb ezéla nem áldozhatott
volna.

— **A Sarkadon kirabolt takarékpénz-
tár tetteseként** tegnap Aradon elfogták K.
Dudás József. György-utca 63. számú
lakásán s egy Sarkadról jött esendőrről Sar-
kadra kísértették. Házának kimozdításakor pénz
ugyan nem találtak, de találtak az asszony
ruhái közt 12 füres marhajárlati lapot a lip-
pai községhezjáról. Hogy azonban az elfogott
egyén csakugyan részes-e a takarékpénztár
feltörésében, azt majd csak a megejtendő vizs-
gálat fogja kimutatni.

— **Gyászrovat.** Következő gyászjelentés
küldött be hozzánk. Németh József. Aradme-
gye közkórház ellenőre és gyermekei áro-

ez Isten rendelese. A kurtiesi határig a por-
tács Dori jött a kocsinkon. It is javasolta
a házasságot. Aztán meg egy piros jegyek-
dóval ajándékozott meg. Milyen jó, most épen
kéznél van.

Elvezettem Ferkét az öltöző felé. De ami
ezután következett, azt, ha guzsha kötnék se
tudom. Lehet, hogy a tavasszal, mikor Kre-
csányi elváltja ismét a művésznőt, lázba
hozni Aradot, majd valami aranyos, jó ked-
vében elmondja a folytatását ő maga.

Azért majdnem evvel lehetne e történe-
tet zárni: foris. konmut.

Floricza.

A Kumjasszin-család.

[31. Folyt.] (Regény.)
Írta: Henry Gréville.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: H. G. —
XXVII.

A bárhaj.

Másnap reggel, mikor Sacharjev és unoka-
öccse a herceg ajtaján kopogtak, ez már
főn volt.

„Itt van,” szolt Sacharjevhez, „tegye
zsebébe a borítékot. Ha szerencsétlenség
érne. . .”

„Ugyan ne tréfáljon!”
„Mindenre kell gondolni. Nincs jogom
az életem panaszolni, de hogy valami nagyon
agazkodnék hozzá, azt nem mondhatom.”

„Sok oka van azt nagyra becsülni!”
szolt Sacharjev mosolygva. „De engedje meg,
hogy én mint praktikus ember tanácsokat
valamint, a mire nemcsak, de talán még is
keszon gyomra is figyelmeztetné. Együnk va-
lamit előbb! Igyek egy pohár bort; de ne
teat, ez igaz: az idegeket és bizonytalansá-
ga teszi a kezét. Ah! Az éjjel hatalmasan fa-
gyott, ez kedvező,” folytatta, az ablakon kite-
kintve. „Legalább nem kell sarat gyurunk!”

lin, férjzett Vannay Jánosné, — Etelek, özv.
Kopp Sándorné, — Julia, férj. Prohászka Jó-
zsefné, — Emma, férj. Tipula Jánosné és
ezek gyermekei, úgy számos más rokon, ös-
meros és jobaráit nevében is fájdalmas szív-
vel tudatják, — a forró szeretet leány, jó
testvér, nagynénje, rokon és barátó Bo-
bergen E m e t h V i l m á u s k. folyó évi
november 9-én reggeli 4 órakor, életének 33-ik
s házassága második évében, hosszas szenved-
és s a halotti szentmise ajátos felvétele
után történt halálát szíve kimúlt. A megholdo-
gult drága halott tetemei folyó hó 10-én,
d. u. 4 órakor fogtak kovács-utca 22. szímu
házból a helybeli róm. kath. községhelyen
örök nyugalomra helyeztetni; — az engesz-
telő gyászmise-áldozat pedig ugyan e hó 11-én,
d. e. 9 órakor a helybeli t. Minorita-átják
szentegyházában az egek Urá ak bemutattatni.
Nyugodjék békében a sokat szenvedett!

— **Dalkör Aradon.** Meghívás. Mindazon
t. urak, kik f. é. októberhő 17-én tartott ér-
tekezleten jelen- vagy arra meghíva voltak,
továbbá azon t. urak, kik a kibocsátott aláírási
levelet aláírták, a magán dalkör megalakítása
célszából f. é. novemberhő 11-én d. u. 6
órák a templom-utcai finiskolában tartandó
alakuló gyűlésre ezenül szívesen meghivat-
nak. Arad, 1886. november 9. Institoris
Kálmán, ideigl. elnök. Búja Sándor, ideigl.
jegyző.

— **Egy örült, ki a népfelkelést szervezi.**
Mintegy tíz nap óta felütéses tárgyat képezi
egy ügyvéd irnoknak Pollák Józsefnek az
elnevezése, mi fokról-fokra erősödött olyany-
nyira, hogy tegnap este n. tanácsosnak
tartotta a rendőrség a családtagok beleegyezé-
sével mellet a lipotnezi tőbolydaba szállítani.
Baja azon időtől datálódik, amikor rábeszélés
folytán nagykorúsáért folyamodott, hogy az
árvaszék által kezelt néhány ezer forintnyi
örökséghez hozzá juthasson, az ezerek any-
nyira megvártaik fejt, hogy mindig va'mi
új vállalat létesítésével bíbelődött. Legelőször
is egy nagyszőr nyomadt akart berendezni,
e célra az állítása szerint megvette „Köl-
cesey” nyomdát, s azt villanyerőre akarta át-
alakítani. El is ment Reisz Ottó villanyvezeték
készítőhöz, kint 2000 frt értékű gépezetet
rendelt. Hogy pedig nyomdának munkája le-
gyen, egy nagyszabású lapot akart megindítani,
melyhez nyakra-főre szerződött a szerkesz-
tősségi tagokkal. Itt egy szindarabot is, mit
jártában keltében minden ismerősének meg-
mutatott, s melyről egész lelkesedve jegyezte
meg, hogy az 500 aranyos jutalmat fog
nyerni. A mű ezime „H a d á s z o k”, azon-
ban készült megírni a „H a t á r s z é l i
s z ö r n y e t e g”. B á c s k i e s e n d-
ő r ö k”. H e r k u l e s f ü r d ő e s e n d-
ő l e t” és a „K o v a s z i n e z i m a l o m”
ezimű darabokat is. Azután beképezte magát
titkos rendőrnek, s mint ilyen revolverrel
járt, míg csak a rendőrségre nem kísérték,
hol a tegnapig teljesen otthonosnak érezte
magát, parancsokat osztogatott ki a rendőri
közégek közt, táviratokat írogatott a belügy-
miniszternek, egyes egyének kinevezését ki-
ványa, majd elrendelte, hogy a lakosság vő-
rös frakkban jelenjen meg a Marosparton,
máskor meg fekete salón dltőnyben a piacon,
mire midőn Nyári kapitány ur azt a meg-
jegyzést találta tenni, hogy „hagya el-
hiszen vásár van, lakonice azt felelte:
„i g a z a v a n.” Egy izben fejébe ve-
te, hogy megveszi a városház melletti
amaz füres telket, hol a esanádi vasut-
társaság forja palotáját emelni, s oda épített
ő egy nagyszőrli házat az összes aradi egy-
letek részére, s már egy kereskedésben rendelt
is 1000 frt árú 10 krajczárst, hogy legyen
aprópénz a napszámosok fizetésére, de ez esz-
mevel hamar folgyott, s a népfelkelés szer-
vezését tette ki feladatának, már a tiszteket is
kiszemelte. A népfelkelőt Krecsányi látta
volna el ruhával, csak a esakókat kellett volna
megrendelni, meg a telefont fölállítani; az
erre szükséges pénz előteremtésére minden
ismerősénél lekopogtatott. Szombaton Nyári
kapitány ur azzal az ügyes fogással, hogy a
kórház igazgatóját is bele kell vonni a nép-
felkelésbe, mert neki pénze van, kisalta a
kórházba, hogy ott elhelyezze, de hely nem
levén, vissza jöttek, s a hatóság gyámot ren-

delt melléje; ki aztán intézkedett, hogy a
szegény megvárta ifjú az örültek házába
szállíttassék, melynek könnyebb eszközölhetése
végett Nyári kapitány ellátta vele, hogy
Tisza érdeklődik a népfelkelés ügye iránt, s
ő t táviratlag fölhitva Budapestre, hogy az
érdemrendet neki átadhassa. Uolsó ténye
volt, hogy tegnap délután Moskovitz ruha-
üzletében 2000 darab vörös frakkot rendelt.
Az este Nyári ur kivezette a pályához, s
azon bízattással, hogy ő futárvonalát előre
megy Tiszát az ő fogadására előkészíteni,
Fiala örvezetével beültette a kocsiba, mely
ota szállítja, ahol legjobb helye lesz — az
örültek házába.

— **Bundát lopott.** Koh n N. Dávidadi
kereskedő kirakatiából valamit Kovács S. Szida
szemlakit napszámoson egy bundát lopott, s
azzal ment tovább, mintha csak vásárolta
volna. Egy rendőr azonban kérdőre vonta
s bár a nő azt állította, hogy a bundát vette,
jónak látta bekísérni, s a rendőrségen csak-
ugyan kishit, hogy a bundát lopta.

— **Elfogott tolvaj.** A napokban emli-
tettk már, hogy P e r e i Pál cseggéd Pan-
lison gazdájától többrendbeli szerszám ello-
pása után megszökött. A rögtön megejtett
nyomozás azonban utólérté a testest, s most
már el van fogva.

— **A „Fehér Kereszt” bérlojéti** a lé-
tesítendő dalearnokról közölt hírnökre egy
levelet kaptunk, melyet közölt egész terje-
delmében, kijelentvén azt, hogy e levél a mi
álláspontunkon semmit sem változtat. A dal-
csarnok a szüntarulat itt időzése alatt nem
engedélyezhető. A bérlo ur levele, mely min-
den további commentárt fölöslegessé tesz, így
hangzik:

T. szerkesztő ur! Beccs lapja 310. szá-
mában „Dalearnok a Fehérkeresztben” cím
alatt egy újlonságot méltóztatott közzétenni,
melyre vagyok bátor a következő felvilágosítá-
st adni, nagyon kérve t. szerkesztő urat,
hogy jelen soraimnak beccs lapjában helyet
juttatni méltóztatson.

Tény az, hogy kényszerülve vagyok egy
dalearnokról a „Fehér Kereszt”-ben létesí-
tendő, de egészen mások az okaim, mint egy
helybeli lap már előre felvetni szives volt.

Ugyanis, a helybeli szinigazgató oly szí-
ves, hogy az előadásokat napoként 11 óráig
huzza. ezáltal igyekezővén elérni azt, hogy jó-
vedelme esakis neki legyen. — Tart-
fannyi díszmestert, mint a mennyire szükség
van, és a szinügyi bizottság azt nyugod-
tan téri.

Ezen eljárással szemben kénytelen va-
gyok „Dalearnok” létesíteni, melyre: hogy
eddig nem létesítettem, oka igenis a hazafi-
ság. De eltekintve, hogy bért és adót kell
fizetnem és fenntartanom egy nagy vállalatot,
— ezzel kénytelen leszek.

Tessék megírni az illetők eljárását, kik
börsebelve pénzt, e várost itt hagyják, és ter-
sék megírni azt, ki türellemmel nézi az ily
eljárást. En csak kényszerítésből teszem, a
mit teszek: mert 11 óráig tart a színházi elő-
adás, s 1 órákor záróra.

A hazafiságban az is benne van, mást
is élni hagyni, nemcsak erővel gazdagodni.

Végül, hogy czélem életem-e, azt tessék
rám bízni.

Kiváló tisztelettel.
Pohl Károly.

Hazánk és a főváros.

— **A király a vadászaton.** A hétfői va-
dászaton részt vevő, a király Ő Felsége
is megjelent a találkozóhelyen. A főúri lova-
sok tíz órakor már teljes számban voltak je-
len, többek között: Eszterházy Miklós gróf,
Reitzenstein gróf, Stáray János gróf, Eszter-
házy Moriz gróf, Kappel főhadnagy, Eszter-
házy Andor gróf, Kégl Pista, Bányfi György
bar., Jankovich Gyula, Jékay Albin százados,
Fehér Zsigmond bar., Eszterházy Béla,
László és Imre grófok stb. Ő Felsége kísére-
tében voltak Thurn-Taxis herceg főlovászmest-
ter, Liechtenstein herceg, Fliesser és Hubner
bar. szárnyvezédek és Berzevizgy őrnagy. A
király, valamint kísérete is vörös frakkot és

doltnak talált. Persze fordulnak elő nevet-
ségek, ha kedvező idő jár rájuk, külön-
ben a halál senkire nézve sem nevetéssé.

„Uram! szolt Sacharjev a három érke-
zőhöz. „A kitűzött hely csak kétszáz lépés-
nyire lesz. Legyenek szívesek követni.”

Az Arad-belvárosi hetedik gyógyszerár felállításának kérdéséhez.

Az Aradváros belterületén felállítandó 7-ik gyógyszerár kérdése oly rég óta szönyegen levő ügyet képez, hogy valóban esodálakra készíti a közegészségügy iránt legesekélyebb érdeklődéssel viseltető egyént is annak miként történhetett oly hosszas elhúzódása, s kivált ez idő szerint, a midőn az évről-évre terjedelmesebben hozzánk közelítő cholera s az ősszel és tavasszal rendszeren fellépő időszaki kisebb-nagyobb járványok mintegy felhívják az érdekeltek figyelmét arra nézve, miszerint közegészségügyi intézményeik fejlesztése és kiterjesztése s ezek keretében gyógyszerárak szaporítása által jó eleve igyekezzenek a lakosság közegészségügyét biztosítani.

Valóban ha semmi más nem is, de már egyedül azon tudat, hogy az évről-évre biztosabbra vehető s közveszélyt képező cholera-járvány rohamos terjeszkedése városunkat kelőleg elkészülve találja s a lakosságra a gyógyszerárak rendszeren minél hozzáférhetőbbekké tétessenek, elegendő alapot nyújtanak annak idejekorán való belátására, hogy Aradváros lakossága a város belterületén szükségelt egy újabb gyógyszerár felállításának eszméjétől immár továbbra el nem zárkozhatik s ezen közszükséglet előtt minden más melléktetkinteteknek nemcsak hogy el kell néznie; de ha e tekintetben a kezdeményezés már meg nem történt volna, most már önkéntelenül is alkalmazást kellene hogy találjon a közegészségügyi törvény 134. §. a) pontjának azon esete, hogy magának a városi törvényhatóságnak lenne szigorú kötelessége a város belterületén felállítandó egy 7-ik gyógyszerár engedélyezése iránt a törvényes lépéseket megtenni.

A törvényhatóság f. é. 632/37 sz. közgyűlési határozatával a fent előadottak által vezéreltetve, kimondotta az új gyógyszerár felállítását a gabonaterén az azon kerületben érdekeltek kérelmére s még pedig olykép, hogy az érintett kerületbe a gáji gyógyszerár lett volna belebitendő; de a közgyűlés ezen határozatát a nmélt. m. kir. belügyministerium a közegészségügyi bizottság azon aggálya folytán, hogy az új gyógyszerár a Kis-féle gyógyszerár fennállását, veszélyeztetné, hatályon kívül helyezte.

Tekintsünk el azonban ezuttal a Gáji külvárosi gyógyszerár tulajdonosának azon a városi holnapi közgyűlés tárgysorozatába felvett s Aradváros 134. o. háztulajdonosa által támogatott kérvényétől, kik a Karolina- és Maros-utczák és a radnai-ut közötti a vasuti állomás és pályatestnek irányuló területen laknak, s mely kérvény tárgyat az képezi, hogy említett gyógyszerár a kérdéses területre belebbitessék, miután rájuk nézve a gyógyszerek — időt és távolságot tekintve — még a csendesebb lefolyású betegségek esetében is csaknem megközelíthetetlenek.

E helyt legfőképp az új gyógyszerár felállítása ellen felhozott aggályok mibenlétét kívánom lehetőleg megvilágítani.

Mint az előzményekből — röviden megérítve — látható, valamely új gyógyszerár felállítása két körülménytől van függővé téve.

Ezek egyike az érdekeltek közönség által motivált közszükséglet; másika pedig az, hogy az új gyógyszerár felállítása által a már létező gyógyszerárak fennállatása veszélyeztetve ne legyen.

Vegyük már most mind eme két conditio sine qua non bővebb és behatóbb fejtegetés alá.

Az első feltétel, azt hiszem, minden további vitát feleslegessé tesz, ha figyelembe vétetik, hogy a Karolina-utca és radnai-ut közötti területen felállítani szándékoltt új gyógyszerár nélkülözhetlen voltát a legelső felszólalásra kimutatta már azon 134. háztulajdonos a kérdéses területől, kik — mint egészségügyi szempontból leginkább és legközvetlenebbül érdekeltek — hivatva voltak e tekintetbeni közóhajuk meghallgatását követelni, a legtisztább meggyőződésből merített érveikkel támogatott kérvényükben, az angol közmondás: az idő pénz, azon fenségesebb álláspontjára helyezkedve, hogy az idő a betegnek gyakorta életkérdés, vagyis *vitam dat, qui cito dat*, s ekként igazolva azt, miszerint a gyógyszereknek közügyben s illetve közelbenlété betegség és járvány esetében oly jogos közkövetelményt képez, mely előtt minden más mellékérdeknek meghajolnia kell.

De sanctionálta ezen nézetet s a helyzetet ekként fogta fel lelkiismeretesen s az erkölcsi felelősség tudatában maga a közgyűlés is, a midőn 632/37. 886 sz. határozatában kimondotta, hogy a Karolina- és Maros-utczák egy radnai-ut által határolt területen egy újabb gyógyszerár felállítása továbbra el nem odázható közszükségletet képezvén, azt engedélyezi.

Foglalkozzunk már most a második feltétellel.

Az engedélyezést a közegészségügyi törvény ugyanis *másod sorban* attól teszi függővé, hogy vajjon az új gyógyszerár nem fogja-e veszélyeztetni a már meglevő gyógyszerárak fennállatását?

És itt közbevetve meg kell jegyezmem, hogy e két szót *másod sorban* szándékosan emeltem ki, miután erre feljogosít az 1876. évi XIV. t.-cz. 124. és a n. mélt. m. kir. belügyministerium által újgyógyszerárak felállítására vonatkozólag, 22370/883. sz. a. kibocsátott szabályrendelet 8. §-ának azon határozott kijelentése, hogy a *gyógyszerár egészségügyi intézmény*, minél fogva valamely gyógyszerár felállítása csakis közkövetelmény kifolyása levén, *első sorban* az engedélyezés annak lelkiismeretes megállapításától lehet csak függővé téve, ha vajjon a k. e. ü. törv. 134. §. értelmében *felesleges-e az*, vagy *nélkülözhetlen*, s csak *másod sorban* lehet további mérlegelés tárgya, ha vajjon az a megszapordott gyógyszerárak fennállatását nem veszélyezteti e?

Nos tehát, hogy a legutóbbi aggályra s ez által a második conditio is válaszoljak: szeréná nézetem az, miszerint az új gyógyszerár a már meglevők fennállatását semmi esetre sem fogja veszélyeztetni.

És hogy ezen nézetem indokolásánál is rövid legyek, csupán két körülményre vagyok bátor hivatkozni, melyeknél — miután ezek egészségügyi helyzetéről van szó — mentesemre szolgáljon, hogy nem lehetek egészen tárgyilagos.

Köztudomás szerint az új gyógyszerár felállításánál az „Isteni gondviseléshez” czimzett gyógyszerár existenciájának veszélyeztetéséről lehetne csupán szó.

Hogy azonban ezen feltévé helyt nem foglalhat, ezt rajtam s a beavatottakon kívül

ép az érintett gyógyszerár tulajdonosa fogja legjobban tudni és igazolhatni, ha csak dicséretes vagyoni gyarapodását és azon előkelő helyet, melyet 1885. évben is a városi legtöbb adófizetők sorában elfoglalt, tulságos szerénységből kétségbe vonni nem akarna.

De ha már e kérdésben a meglevő gyógyszerárak veszélyeztetéséről lehetne szó, kérdem: nem erőltetett dolog e az „Isteni gondviselés” czimű gyógyszerárnak a veszélyeztetéstől való feltése akkor, a midőn más ezénél sokkalta kisebb területre összezsufolt 4 gyógyszerár: k e tekintetben soha sem volt panasza?!

Tegyük fel azonban, hogy a mennyiben mégis az állítólagos veszélyeztetésről szó lehetne, miután a törvényhatóság az existenciájában állítólag megtámadott gyógyszerár fennállatását törvényszerint megóvni tartozik, kérdem: ha vajjon akkor, a midőn a gáji 7-ik gyógyszerár létesítésére a törvényhatóság az engedélyt *egyhangulag* megadta, *nem hárult-e rá ugyanazon törvényes kötelesség, hogy ennek existenciáját is biztosítani tartozzék?*

En azt hiszem, igen: minélfogva ha már a gabonateri gyógyszerár felállításánál nem a közegészségügy követelménye az irányadó első sorban, az kell hogy legyen csupa következetességből a gáji gyógyszerár existenciája, mert a mi jogos az egyiknél, méltányos kell hogy legyen a másiknál is.

A gáji gyógyszerár feunállhatásáról pedig még a szándékos rosakarát sem mondhatja, hogy csak némileg is biztosítva lenne, miután az eddig nyert közvetlen tapasztalatok szerint az ottani követelményeknek a kézi gyógyszerárnak ujbóli visszaállítása teljesen megfelelné.

Kétségtelen tehát ezeknélfogva, hogy a gabonateri gyógyszerár felállítása bármely szempontból is tovább el nem odázható.

Hátra van még azonban, hogy a felállításra vonatkozó formalitásokat vegyük kissé fontolóra.

Az általam hivatkozott belügyministeri szabályrendelet 7. és 8. §§-ai értelmében az új gyógyszerár felállításánál első feladat a forgalmi körletek beosztása.

E részben a városi közig. bizottság a megboldogult főispán felszólalása folytán, ki ez ügyben is a fentebb hivatkozott 22370/883. sz. belügyministeri rendeletben előírt szabványoknak minden tekintetben eleget tenni kívánt, még a f. évi május hóban tartott ülésében a kapitányi hivatal bízta meg a forgalmi körletek tervezetének kidolgozására 3 havi záros határidő kitűzése mellett.

Nem kutatjuk, miért nem fejeztetett be a tervezet ezen 3 havi határidő alatt; constatálni kívánom az általam nyert értesülés alapján csupán azt, hogy közbejövén a főispán hosszas betegsége, végül elhalálása, ekkor — ki tudná mi okból — a tervezet elkészítésére a kapitányi hivatalnak az augusztusi ülésben újabb 6 heti, az októberiben pedig további 30 napi halasztás engedélyeztetett.

Hogy pedig végre valabára a tervezet most már csakugyan elkészült-e, vagy sem, szintén nem kutatom; de ha az még ez idő szerint sem nyert volna kidolgozást, úgy vélem, hogy annak hiánya az ügynek a holnapi közgyűlésen leendő végleges eldöntését nem akadályozhatja, miután a fentemlített szabályrendeletre vonatkozó belügyministeri

ugyanazonos számú körrendelet 5-ik bekezdése értelmében „ha az iránt, vajjon az új gyógyszer-tár a meglerők fennállását veszélyezteti-e, a kiderített forgalmi adatok, ugyszintén a tiszti főorvos, valamint a törvényhatósági közegészségi bizottság (tagja az „Isteni gondviselés“ című gyógyszer-tár tulajdonosa is) véleményének meghallgatása után is a törvényhatóságnak (mely 632/37. 1886. sz. határozatában az új gyógyszer-tár felállítása mellett nyilatkozott) kételye lenne: úgy nem forog fenn észrevétel az ellen, hogy ily esetekben, ha szükségét látja, e részben az országos gyógyszerész-egyletnek illető járási igazgató-ságát véleményezésre felhívja.“

Ezen véleményezés a városi törvényhatósághoz befolyt az ezen ügyre vonatkozó kérvényhez csatoltan.

A forgalmi körletekre vonatkozó véleményes javaslatot Rozsnyayn kívül, ki az országos gyógyszerész-egyletnek járási igazgatója, aláírták még Schäffer, Földes, Franczély és Schauer, tehát öten a helybeli gyógyszerészek közül, kik — a javaslat szavait idézve — „figyelembe vették a város fekvését, főközlekedési vonalait, a lakosság vagyoni és értelmességi fokozatát, a létező gyógyszer-tárak jelenlegi elhelyezését, valamint azon körülményt, hogy akként beosztott forgalmi körletek mellett a gyógyszer-tárak megfelelőhessenek fontos hivatásuknak és a lakosság igényeinek a nélkül, hogy bármelyik gyógyszer-tár a másikat fennállásában veszélyeztethetné,“ továbbá „ezen szempontból kiindulva a körletek a szerint osztattak fel, hogy a vagyonszós s a belváros legélénkebb forgalmi pontjain elhelyezett gyógyszer-tárak körlete aránylag fele számú lakosságot foglalnak magukban, mint a félreeső, vagy a külváros-

ban elhelyezettek, hol a gyógyszerfogyasztók aránya — tekintettel ezen városrészek szegényebb lakosságára — csaknem kétszeres lélekszám beosztása által állított elő.

Es e helyt szükségesnek tartom némelyek megnyugtata végett megjegyezni, hogy a körletek beosztása nem egyértelmű a gyógyszerbeszerzésre vonatkozó tetszés szerinti szabadválasztási jog megszorításával, a mely végtére is bizalmi dolog, ép úgy mint az orvos megválasztása, hanem csupán annak lehető valószínűvé tételét célozza, hogy az akként felállított körletben a gyógyszer-tár existálni képes lesz.

A javaslat szerint:

I. az „Angyalhoz“ címzett gyógyszer-tár körlete lenne: a Simonyi-utca, Szabadságtér 9. és 10. számú ház, a Rakoczi-utczának a Tököl-utczáig terjedő része, a Tököl-, páva- és az ujterem-utca által határolt városrész 5426 lélekszámmal;

II. „A szt. Háromsághoz“ címzetté: a Simonyi-utczától a Petőfi-utczáig, illetve ezek által határolt irányban a Marosig terjedő városrész a Rakoczi-, Br. Sina-, fürdő-, és Deák F.-utczák (ez utóbbi a fürdő-utczáig) által határolt városrész 3483 lélekszámmal;

III. „A Megváltóhoz“ címzetté: Deák F.-utczáonak a fürdő-utczától a Teleky-utca felé levő része, a Teleky-, kapa- és ujterem-utca között elterülő városrész a legelősorrig 5580 lélekszámmal;

IV. „A koronához“ címzetté: Petőfi-utczától a megyeház-utczáig az ezen utczák által határolt irányban a Masosig, a fűtérnek a kereskedelmi és iparbank-épülettől a templom-utczáig terjedő része templom- és Kazinczy-utca a Fábrián-utczáig 3707 lélekszámmal;

V. a „Szt. Istvánhoz“ címzetté: a Batthány-utczának a templom-utczától a Teleky-utczáig terjedő része, a kapa-utca, legelősor, kasza-, Vécsey-, Perényi- és Sárossy-utczák által határolt városrész 6079 lélekszámmal;

VI. az „Isteni gondviseléshez“ címzetté: a megyeház-utczától, a kereskedelmi és iparbank-épülettől a Maros és Karolina-utca által határolt fűtér, Perényi-, Sárossy-, kasza-, Vécsey-, vágóhid-, kórház- és Karolina-utczák által határolt városrész 6584 lélekszámmal, s vegre

VII. a „Szt. Máriához“ címzett ez idő szerint gáji gyógyszer-táré: Gáj, Sága, Poltura, Ujtelep, tanyák, a Karolina-utca és Maros-utczától a vasut felé eső városrész 6584 lélekszámmal.

Ezen javaslatról szükségesnek tartom megemlíteni, hogy annak megszerkesztésénél az 1881. évi népszámlálás adatai vétettek kiindulól, valamint azt is, hogy a csaknem minden utcában azóta keletkezett újabb lakházakkal arányban a népesség száma is szaporodott s kiváltképp több rendű hiátal behozatala és vidékről beköltözések által.

Részemről nem ragaszkodom a fenti javaslat minden tekintetben kifogásolhatlanságához; annyit azonban határozottan állíthatni, hogy a legutóbbi gyógyszer-tár részére javaslatba hozott körletnek gyógyszerigénybevevő közönségét egyik concurrensének sem lehet oka megirigyelni legnagyobb lélekszáma dacára is.

Az ügy illetén állásánál fogva a törvényhatóság újabb részrehajlatlan igazságszeretetére bízom annak további megitélését, hogy a fentiekben bőven részletezett közegészségi ügy s illelve a gabonatéri új gyógyszer-tár felállítása elodázható-e továbbra vagy sem.

Többek nevében:

Egy városi polgár.

eylindert viseltek. Rövid idővel után ő Fel-
szterházy Miklós gróf falukapitányt kérte
fel, hogy kezdesse meg a vadászatot. Csak-
hamar elő is teremtettek egy rakétát és haj-
szolták, de alig egy perc után az a megyeri
istálló között eltűnt és így a társaság kény-
telen volt az őzest abba hagyni. Nem sokkal
nagybéli sikerrel, de jóval tovább űzték egy
másikat, mely azonban szinte szerencsésen
megmentette feltett bőrt és a kill elmaradt.
Két óra volt, midőn a díszes társaságtól a
király elbucszott és ezzel a vadászat véget ért.

— **A megfordított cizmer.** Báró August
Imre, az August család utolsó sarja Tolna-
megye őszinte fájdalomra meghalt. A milyen
nemes volt életében, oly szép emléket hagyott
halálában is maga után. Minden jelző helyett
csak a tényit iktatjuk ide: Báró August Imre
egész 450 ezer forint értékű
vagyonát egy Szeged-árdon lé-
tesítendő szeretetháza hagyta,
mely intézetben rendelkezése szerint nyilvános
könyvtár és múzeum is lesz.

— **A járványok Budapestén.** Az utolsó
négy óra alatt újabb betegedések nem for-
dult elő, de haláleset volt egy, a régiók be-
tegek sorából, a járvány-kórházban. Ugyaninnen
gyógyultan kettőt bocsátottak el s jelenleg
46 a betegek létszáma. A kerületi járvány-
bizottságok közül a terevárosi elhatározta,
hogy a cholera várható megszűnése esetén is
fenntartja az orvosi inspekción, a himlőjávány
szűrését, a kórházkezelésüket pedig főként,
hogy a kerületi előjárásnak az olyan be-
tegeket jelentse be, kiket az előjárásig tudomá-
suk nélkül vesz föl. — Járókról kevesebb
hír érkezik, a mit annak örömdetes jelölő
vehetünk, hogy a járvány most már nem
igen terjed. Szegeden a járvány teljesen meg-
szűntnek tekinthető; az ottani orvos jelen-
tése szerint októberben 230-an estek a járvá-
nyának áldozatul.

— **A hűlék között.** Trefort Ágost
vallás- és közoktatásiügyi miniszter hétfőn:
déli órákban dr. Markusovszky Lajos minis-
teri tanácsos kíséretében meglátogatta Frim
Jakabnak a budapesti nagy-rökös-utczában
lévő hűlékintézetét. Az intézet jelenlegi helyi-
sége új. Eddig az alkotás-utczában volt elhe-
lyezve, s csak három hete, hogy a nagy-rö-
kös-utca 36. számú házába költöztek át. A
lakás helyétől a bérlője új, a mint az inté-
zetet céljait feltöltött megújultak s a men-
nyire a kezdeti járó nehézségek meg-
engedek. — A telek tulajdonosa D e g e n
Gusztáv országgyűlési képviselő, a ki az
építkezést is eszközölte. Jókora kőfal övezi a
telket, melyen két épület: egy egyemeletes
és egy földszintes emelkedik. A két épület
előtt terjedelmes kert van, a melyet idővel
parkká szándékoznak csinósítani. A látogató
minisztert Frim Jakab, az intézet büro-
gázgatója és Antonigél János, a növendé-
kek tanítója fogadta. A miniszter elvándor-
berendezést tekintette meg, szemlétjárt a fő-
bejárattal szemközti fekvő emeleti épületben
kezdte meg. A földszinten vég járta a fin-
és női lakosztályt, az emeleten pedig a férfi
lakosztályt és az epileptikus betegek termetét.
Mindentől berendezést kifogástalannak és kö-
rülményekhez mérten észlelteknek találta, el-
ismeresét főleg a rend és tisztaság nyerte meg. A
földszintes épületben az ebédlő és az iskola he-
lyiségek vannak berendezve. A növendékek, a
mikor a miniszter belépett, éppen ebédjüket
végezték. Csöndesen, asztal mellett ülve vár-
tak. A látogatókat a legtöbben észre sem vet-
ték; akinek a figyelmeztetnek a tekintetük
között néhány évvel ezelőtti gyengéd viszony
fejlődött. A leány feljött a fővárosba és itt
mint nevelőnő lépett alkalmazásba, a nélkül
azonban, hogy a viszony felbeszakadt volna.
Folytonosan levelezett az illető fiatal ember-
rel, míg annak levelei mind ritkábbak lettek
és végre egészen elmaradtak. E helyett nem-
rég megjelent ő maga és kijelentette a leány
előtt, hogy reá ne számíton, mert ő már

az intézetben belüli szolgálatot is végez. Egy
28 éves férfi meg éppen annyira van már,
hogy küldözhetik is. Olvasni, írni 7—8 kivé-
televé mindannyian tudnak. Nemelyik egész
folyékonyan ír és olvas, amennyire már t. i.
a hűlésséggel jár, hiányos beszéd-képesség
megengedi. Először elment és után imádkoznak,
szóval megvárják a figyelmüket erre, üdvözik,
szóval meglátják rajtuk, hogy alapos, lelkiismer-
etes gondozás alatt állanak. Az intézet viszonyai
a kezelés alatt levők csekély számánál fogva
természetesen nem a legkedvezőbbek. A tar-
tás és gyógykezelés díjának maximuma 400
frt egy évre. A szegényebbeket azonban
250 frt-ért is felveszik. A kormány közlel-
ről ingyenes helyeket szándékozik berendezni
ezen intézetben, a melynek sorsán ez az in-
tézetkedés valószínűleg lendíteni fog. A minis-
ter távozása előtt elismerését fejezte ki az
igazgatónak s biztosította, hogy emberbaráti
munkájában lehetőleg támogatni fogja.

— **Hazafele kirajczár.** Karacs Teréz,
ez a művelt szellemű, nemes lelkű hölgy,
a magyar nőnevelés egyik legedmesebb ut-
törője, ki előrehaladott kora dacára most is
élénk érdeklődik a közművelődési ügyek
iránt, legutóbb igen szép példát mutatott a
magyar nőknek. Lelkes hangú levelet intézett
az Erdélyi Közművelődési Egylet titkárához s
levegét így fejezte be: „A mit én, egy igen
szegény, 79 éves élt nevelőnő tehettek, cse-
kéltség ama nagyszerű összesség képest,
mely már begyűlt az erdélyi közművelődés
jávára, de azért bántó vagyok nek az alkalom-
mal ígértem teni, hogy régi szokásokhoz
híven (mert 1836 óta kirajczáros adóval jár-
tattam a nevelési ügyhöz is), naponta egy
krajczárral fogok a jövő hó elsőől fogva a
nevezett egylet pénztárába adózni. Ez éven-
ként 3 frt 65 krt tesz s ez összeget az újuló
év napján (midőn az én kis kegydíjamat is
fizeték), mindenkor pontosan befizetem. Na-
gyon örülök, hogy ha a hasznák legakább
százever leánya példámát követve, megtakarít-
hat krajczárját félre tenni s szintén be-
küldeni. Ezenkint ez a 365 krajczár 365,000
frtót tenne.”

— **Strájkoló muzsikusok.** A magyar ki-
rályi opera zenekarának 53 tagja hosszabb
beható tanácskozás után elhatározta, hogy az
egész zenekar részt nem vevend többé a bu-
dai városi zenekari előadások, ha csak meg
nem kapják egyenként az eddig fizetési szokott
csekély díjakat, ezen külön operai előadásokért.
Keglevich István gr. ugyanis kijelentette a
zenekar és ennek tagjainak, hogy ok ezentul
minden külön díjazás nélkül kötelesek
közreműködni a budai operaelőadásoknál is.
A zenekar tagjai azonban, kikhez az ennek
tagjai is csatlakoznak, azon nézetben vannak,
hogy szerződésük értelmében nem tartoznak
külön díjazás nélkül másik színházban is köz-
reműködni, midőn a színház még külön sub-
ventiót is kap, külön bérletet hirdet és külön
vállalatnak tekintendő.

— **A kolozvári párbaj ügyében** hétfőn
tartott meg Károlyvároztól a végvárfelügyelt,
mely az egész nap folyamán át tartott. A
törvényszék következőképp alakult: Elnök Ve-
res Ákos, bírák Comanescu Sándor
és Mikó Imre, közvédő dr. Biró János kir.
ügyész, Kozma József Pólez Beszós ügyvéd
védte, öv. Váradin dr. Lehman képviselte.
A végvárfelügyelt nap folyamán tartott.
Este 5 órakor kihirdette az elnök az ítéletet,
mely szerint, vádlott két évi államfogházra
ítélte és az eljárás költség viselésében el-
marasztaltott. Magánvádló, kárterítési igé-
nyével a rendes törvény útjára utasított.
Az ítélet ellen egy a közvédő mint a vád-
lott, valamint a magánvádló fellebbezéssel éltek.

— **Öngyilkos nevelőnő.** P f l e g e r Anna
28 éves, budapesti nevelőnő vasárnap éjjel
váci-körút 37. szám alatti lakásán, családától
szerelem miatt, szíven lötte magát. P f l e g e r
Anna nevelőnő egy vidéki fiatal ember
között néhány évvel ezelőtti gyengéd viszony
fejlődött. A leány feljött a fővárosba és itt
mint nevelőnő lépett alkalmazásba, a nélkül
azonban, hogy a viszony felbeszakadt volna.
Folytonosan levelezett az illető fiatal ember-
rel, míg annak levelei mind ritkábbak lettek
és végre egészen elmaradtak. E helyett nem-
rég megjelent ő maga és kijelentette a leány
előtt, hogy reá ne számíton, mert ő már

megnősült. Ez idő óta a leány magába zár-
kötött lett és bukomorsága napról-napra nö-
vekedett. Két héttel ezelőtti P i k á n s Lipót
váci-körút 37. sz. a lakó kereskedő családja-
hoz lépett be nevelőnő minőségében és itt többször
emlegette, hogy megint az életét és hogy
előbb-utóbb el fogja magát ölni. Az éjjel éj-
félt után 2 órakor az ugyanabban a házban
alkalmazott csekély kiment, mely alkalommal
a nevelőnő szobájában még világosságot lát-
ott. A csekély beszélt, hogy fenn van-e még,
mire igenül választ kapott. Reggel hatodfél
órák a csekély szokása szerint kopogott a
nevelőnő szobájának ajtaján, de mert több-
szöri kopogás után sem kapott választ, fel-
állt az asztalra, hogy az ajtó fölött levő
ablakon a szobába nézzen, de alig vetett
egy pillantást a szobába, midőn ijedetten
hangos sikoltással tántorodott hátra és le-
esett az asztalról. — A csekély kiabálá-
saira összefutottak a házbeli, rendőrt hív-
tak, ki az esetet a VI-ik kerületi kapi-
tányságnak bejelentette, honnan a kiküldött
azonnal megjelentek a helyszínen és felnyit-
ták az ajtót. A szerencsétlen leány egészen
felülve, keresztül fölt szíven feküdt a vér-
rel borított nyitott ágyban és mellette egy 6
lövött forgópisztoly hevert. Az asztalon 5 bo-
ritéka zárt és cizmettel levél feküdt, melyek-
ben meglátott, hogy azokat még az éjjeli
írta. Minután a rendőrorvos a már régebben
beállott halált constátálta, beszállították a hol-
testet a Rökös halottszobába. A leveleket
a rendőrség kiküldött vette magához. A sze-
rencsétlen leány hajnali 3—4 óra közt követ-
tette el az öngyilkosságot, de a lövés zaját
senki sem hallotta a házban.

— **A Hellner-Mihalovics párbaj.** mely
tavaly ősszel a Mihalovics Miklós honvéd-
nagyúr sulyos megsebesülésevel ért véget,
s akkoriban nagy port vert föl, hétfőre volt
tárgyalásra kitűzve a pestvidéki törvényszék-
nél. Az egyik párbajozó fél: Mihalovics nem
jelent meg, de a tárgyalást nélküle is meg-
kezdtek. Mihalovicsról különben azt sem tud-
juk, hol van. A kezbesítő nem találta meg az
idezőssel; a honvédkerületi parancsnok pedig
hivatalos értesítést küldött, hogy Mihalovics
nem tartozik már a honvédség kötele-
sége s így nem is utasítható a megjelenésre.
A nélküle megkezdett törvényszéki tárgyalás
azonban nem sokra ment, mert olyan körülmé-
nyek merültek föl, a mely miatt a tárgyalást
elnapolták. A Hellner Kálmán orvosgyógy-
doktor Béla ugyanis két orvosi bizonyít-
ványt mutatott föl, melyek kétségessé teszik
a Hellner beszámíthatóságát s kérte a törvény-
széket, hívja föl véleményezésre a törvényszéki
orvosokat is. Tekintve, hogy Hellner a vizs-
gálóból előtt is azzal védekezett, hogy a pár-
baj mellékkörülményeire nem emlékezik, s
hogy agybántalmi vannak, a törvényszék helyt
adott a védőügyvéd kérelmének. A tárgyalást
elnapolta s Ajtay Sándor és Szikszay Sándor
törvényszéki orvosokat kirendelt, hogy vizs-
gálják meg Hellner elméleti állapotát.

— **Székhűdés a szöszéken.** Bihar közsá-
gének köztiséteiben álló catholicus lelkészét,
Fehér Ferdinándot, a vasárnapi istentisztele-
ten gutaütés érte. Mikor a nevezett napon a
predikációt tartani a szöszékre lépett, nagy né-
kül összerogyott. A templomban nagy volt az
idejelem, a gyors segély még életre téríté a
papot, állapot azonban még most is aggasztó.

— **Szerencsétlen lakodalm.** Ugcosa-
megye Dabóc községeben a minap az oda-
való tanító esküvőjét tartotta az ev. ref. tem-
plomban, hol nagyszámú közönség gyűlt
össze. Az esküvői szertartás alatt a templom
keleti végén levő mintegy 3—4 méter mag-
sággal kar két gerendája, a mely alatt meg-
szemmi oszlop nem volt, csak két végén a
falba volt beillesztve, melyre a kíváncsi tö-
megből többen mentek fel, a rajta levő suly
alatt nagy reccs-görögés között leestek. Vagy
ott másodperczig őrjási eszend szállta
meg a szent hajlékot. Hanem azután annál
nagyobb kárna töltötte be a levegőt. Az előbbi
buzgó emelkedést jüveszeklés váltotta fel.
A kik nem voltak közvetlen a szerencsétlen-
ség helyén, azt hitték, hogy legalább is
8—10 ember vesztette életét. Azonban na-
gyobb szerencsétlenség nem történt. Egy
asszony a fején szenvedett jelentékenyebb se-
rülést, néhány embernek a karja törött el s
nehányan kisebb se,ülést szenvedtek.

— **Gyilkosság az uton.** Tenkéről írják
november 6-iki kel-tel: közbiztonsági állapo-
tunkra szomorú világot vet, hogy rövid két
het alatt három gyilkosság történt. Az utolsó
véres tett áldozata Morár Mikula márkoszei
lakos, ki nov 4-ére tárgyalásra volt beidözve
a tenkei járásbíróshoz. Az esteli órákban
utólré a sötétség s a krajovai uton s itt is-
meretlen tettesek lelőttek. Holtestét másnap
a kora reggeli órákban a járókelők találták
meg vérben az országuton. Úgy látszik a gyil-
kosságot Morár Mikula ama czinkostársai kö-
vetek el, kik a Buz testvérek meggyilkolá-
sában vele együtt ugyan állottak. Ezek most
féltek a felfedeztetéstől s így tették ár-
talmatlanná bántarsukat. A nyomozást erély-
esen folytatja a tenkei járásbíróshoz, de
eddig eredmény nincs.

— **Rövid hírek.** A király ő Fel-
sége földmőlőrl a fővárosba érkezett s jelen
volt a mártírát második sorozatának megnyitá-
sán. — T i s z a Kálmán miniszterelnök
nehány nap óta cenzos bántalmak miatt nem
hagyhatja el szobáját. — Haynald La-
jos bíróbíró-érsek lépéseket készült tenni Liszt
hamvai hazaszállítás érdekében s vasárnapra
érkezletet is hívott össze, mely azonban köz-
bejött akadály miatt elmaradt, remélhetőleg nem
végképpen. — Trefort Ágoston köz-
oktatásiügyi miniszter kezdeményezésére a mi-
niszterium főbb tisztviselői lakomát rendeztek
Weber Antal tiszteletére s maga a miniszter kö-
szöntő föl legelőször a jubilaris förtött. — Br.
K e m é n y G á b o r országos képviselő ötven
forintot ajándékozott a zenészeket segélyező egy-
let részére.

— **A nagy világ.** A hetfői börzön
izgalmas hír terjedt el, hogy Vilmos né-
met császár meghalt. Elterjedt
aztán a közönség és a politikusok körébe is,
mindenütt feltűntet kelve, mert nemcsak a

börze látogatóinak, hanem a magyar politi-
kusoknak is nagy fontosságot esemény volta
a hír megvalósulása. Déltünig azonban a hír
meg erősítése nem érkezett meg, de Bécsből
jelentettek, hogy az ottani börzén is el
terjedte. Alkalmassint csak börze-manuevre
volt.

— **A jó falusiak.** Egy bécsi fiatal festő-
nek, ki nagyon szereti a természetet s az
idylli életet, furcsa kalandja volt minapiban.
Néhány barátjával mebeszélte, hogy Laxen-
burgban találkozni fognak. Ott azonban hasz-
talanul várakozott, a társaság nem érkezett
meg. Elhatározta tehát, hogy magának kirán-
dult tesz. Gondolt egyet s elgyalogolt Ma-
ria-Lanzendorfba. Úgy tervezte, hogy ott
meghál s másnap hazatér. Este kilenc órára
járt az idő, mikor ezelőre ért. Mikor a fa-
lusi vendéglőzökhöz lépett, valóságos feltű-
nést keltett. A mikor pedig azt is meg-
mondta, hogy ott akar hálai, kezdtek ször-
nyen gyanus tekintettel mérgetni. A jó
falusiaknak sehogyan sem fért a fejükbe, hogy
egy őr ember részánja magát s csupa
kedvtelenséggel falujukba ránduljon egy éjsz-
kára. Szentül azt hitték, hogy az őrás kül-
sejű vendeg a bécsi rendőrség elől bujálk. S
e gyanujokban csak megerősödtek az által,
hogy az idegen nem tudott nekik utlevelet
mutatni elő. A falu béd panduria, kinek a
dolgot besúgták, osztottat a gyamban. Annak
rendje szerint a község-háza alá kíserte s mint-
hogy Lanzendorfban öreg este még Justitia
asszony is alszik, bevezette a „gyamus“ ide-
gent egy csallába s hirtelen rázarta az ajtót.
A fiatal festő ez ingyen szállásban polgár-
mester elé, ki gondokba merítve csóválgatta a
fejét, mikor az esetet hallotta. A fiatal eleinte
trefára vette a dolgot, de csakhamar belátta,
hogy a község érdemes feje nem oly könnyű
dolog meggyőzni. Végre is csak azzal az ígé-
rettel szabadulhatott, — hogy elküldi a pasz-
szusát.

— **Mumus a czárnál.** Midőn egyszer
a czár legfiatalabb leánykájá illemlentl viselte
magát, akit elhívatta Viandoff színész, meg-
hagyva neki, hogy öltözzék mumusnak. mint
a ki a rossz gyermekeket elviszi. Viandoff
jelszóló megfogta szerepét és még többször je-
lent meg a czári gyermekek ijesztésére. Si-
kereinek híre annyira elterjedt, hogy vala-
mennyi nagyherceg családja hozzá fordult
a rakoncátlan gyermekek megfékezésére végett.
Pár napja a művész ismét a czári családhoz
hívták, de általános csodálkozásra a kis nagy-
hercegnő, kinek azóta felnyit már a szeme,
hidegen így szólt: „Fivérem azt mondta,
hogy ön nem az igazi mumus: de azt látom,
hogy ön csakugyan nagy művész.”

— **Szörny és vadállat.** Gróf Beust londoni
nagyköveti idejéből eleveníti föl a következő
adomát: Gróf Beust és gróf Münster német
nagykövet jó barátok voltak. Egy alkalommal,
mint elnökök egy diszabéden egymás mellé
kerültek. A toasmaster, szokás szerint fel-
szólította a vendégeket, hogy poharukat meg-
töltsék, csendet kérve a kedves elnök. „Biest“
gróf számára Beustból Biest (vadállat) lett a
szónok ajkán, mi általános kezeit fakasztott,
meg Beustnál is. Jött a második felköszöntő.
A toasmaster felszólalt: „Csendet kérek
Monster gróf részére.” A „szörny“-nyé vált
Münster (monster) kimondására elképzelhető,
mily nevetés felélt ismét.

— **Rövid hírek.** Báró Mondelt a
borszerzárny, a király földesége, sulyos
nyakbetegség miatt több hónap óta szabad-
ságon van s e napokban valóságos műtétet áll-
tolt ki: most már remélk, hogy teljesen föl-
épül, bár csak hosszabb idő alatt. — A ha-
l o k t a l a n o k tömegével sok baja van a
párisi hatóságoknak is s közelebb elhatározták,
hogy ha a menedékhelyekre vidékiek mennek,
ezeket egyszerűen eltoloncozzák, a külföldieket
pedig vagy a követség, vagy jótékony egyile-
tek segélyével haza küldik. — A z a m e r i k a i
k e p v e s l o v á l a s z t á s o k eddigi
eredményéből ítélve, a képviselőházban 167 de-
m o c r a t a, 154 republikánus és három mun-
k á p á r t i képviselő lesz. — A r a b l o - g a r d a
d á l k o d á s a török-görög határon is-
mét elhatalmasodott: egy török csapat s egy
rablóbanda közt tegnap is véres ütközet volt,
melyben három rabló elesett, több megsebesült.

— **A nagy tűz,** mely a dunagőzhajózási
társaság bécsi raktárában pusztított, onnan eredt,
hogy egy arra rohogott vonat mozdonyából szikra
röppent a nyitott ablakon át a raktárba. —
S z e r a j e v o b l í r j á k, hogy az öngyilkossá
lett Kundt Gyula ezredorvos sulyosan beteg volt
s éppen e miatt várakozási illetékekkel szabadsá-
golták is egy évre.

SZÍNHÁZ.

— **Bukow**—ot adatta az igazgató hét-
főn este, Benkő Kálmán és gyenge szövegű
látványosságot, valószínűleg a vásári közö-
nségre való számításból, de akkor vasárnapra
kellett volna felvenni, mert hétfőre már elko-
sett vele s a ház félig sem lett meg, pedig
a kiállítás és látogatásnak rendezés nagyböl
közönséget is megeredemelt volna. Legtöbb
tapasztot most is a tánczár aratóst a román
tánczokkal. A szereplőkön észrevehető volt a
bágyadság s különösen Hunyady Mar-
git ereztette, hogy nincs valami nagy kedve
szerepéhez, melyből különben nem is lehet
sokat csinálni. K i s s Mihály is úgy játszott,
mintha a tavali pás:torium járt volna az
esze. —d.

Irodalom és művészet.

— **Egy fiatal író** aláírás felhívása. A
kiváló tehetségtel fiatal író Tutsék Anna
kisasszony a következő felhívást küldötte be
hazánkba: „A lekötelező érdeklődés, melyet
irodalmi szerény munkásságom iránt eddig
alkalmam volt tapasztalni, arra bátorít, hogy
egy beszély, és rajzgyűjteménnyel lépjek a
közönség elé. Nincsenek nagyböl igényeim és
kötetnem szives olvasót is arra kérem, hogy
micséltet igényekkel vegyek közükbe egy
pályakezdő szépirodalmi működésének első
termékét. — Ha a beszélyek és rajzok
meghozzák számomra azt a sikert, hogy a fo-
gadatlanság biztatást meríthetnek a további mun-
kához, — elértem célomat. A könyvet elbe-
szélések és rajzok czim alatt rendezem sajtó

alá, egy kötetben, 14—16 lnyti tartalommal. —
A könyv. Magyar Polgár” jöhrnévű nyomdájában
készül és igen szépen kiállásban, velin pa-
píron, december végén megjelenik. Előfizetési
ára 1 frt 50 kr. Szíves gyűjtőimnek 10 egy-
szere beküldött előfizető után tiszteletpén-
ddalnyal szolgálók. Az előfizetési pénzeket
legkésőbb n o v e m b e r v é g é i g kérem
nevem alatt Kolozsvárra, belmonostor-utca
12. sz. címrezeni. Kolozsvárt, november hó
1886. T u t s e k A n n a.”

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

— **Az újszaged-vedresházi ármentesítő
társulat közlése.** A közmunka- és közle-
desügyi miniszter, a pénzügyminiszterrel
egyetértőleg, jóváhagyta az újszaged-vedre-
házi ármentesítő társulat szeptember 4-én
tartott rendkívüli közgyűlésének azon határo-
zatát, melylyel 270,000 frt államkölcsön fel-
vételét szavazta meg.

— **A magyar államvasutak** negyvenve-
gyedik havi bevételeinek kimutatása: 1886. okt.
29-től nov. 4-ig: utasok száma 103,960, árúk
161,757 tonna, bevétel 756,650 frt, 1885. ha-
sonló szakában 772,600 frt, tehát ez időn
kevesebb 15,950 frttal; — 1886. január 1-től
november 1-ig: utasok száma 4,889,459, árúk
6,295,838 tonna, bevétel 28,230,700 frt, 1885.
hasonló szakában 28,199,454 frt, tehát ez időn
több 31,246 frttal.

Szösszlet.

(November 9.)

(B.) Készárú nagyban 25.25—25.50, ki-
csinyben 26.— hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatózsda.

(November 9.)

Gyenge vételkedv; csendes irányzattal,
15000 mm. forgalom, az árak 5 krral olcsó-
sok. Tavasz buza 9.—9.02, új tengeri 6.14
6.15, tavaszi zab 6.59—61, új buza 8.65—66,
káposzta-repce 12.25—51.

Budapest, november 9. (Az „A r a d i
K ö z l ö n y” eredeti távirata.) Az esti
tőzsde zárlati árfolyamai: Magyar arany-
árak 102.50, magyar papírjárdék 92.40, ma-
gyar hitelbank 292.—, osztrák hitelbank 282.—
London 125.10, Páris 49.30

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzszen 1886. évi
novemberhő 9-én.

Magyar aranyjárdék 6 sz.	—
Magyar aranyjárdék 4 sz.	102.90
Magyar papírjárdék 5 sz.	92.70
Magyar vasuti kölcsön	151.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	99.50
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	115.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.50
Magyar földterhermentesítési kötv. záradék	104.50
Temes-bánati földterhermentesítési kötvény	104.50
Temes-bánati földterhermentesítési kötv. zár.	104.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.50
Hórvát-szlavon földterhermentesítési kötv.	104.—
Magyar szőlőtermesztési kötvény	98.50
Magyar nyerevény-sorsjegyi-kölcsön	121.50
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	124.75
Osztrák járdék papírban	83.60
Osztrák járdék ezüsten	84.80
Osztrák járdék aranyban	113.50
1860-iki osztrák államsorsjegy	138.50
Osztrák-magyar bankrészevény	865.—
Magyar hitelbankrészevény	292.75
Osztrák hitelintézet részevény	282.80
Ca. és kir. arany	5.89
Ezüst	—
20 frankos arany (Napoleonőör)	9.87
Német birodalmi márká	61.20
London (3 havi váltókért)	125.10
20 márkos	12.24

IDEGENEK NEVSORA.

(November 9.)

Fehérkereszt-szálló. Clement J., felügyelő. Pet-
rossenyi. Kralupper E. C. keresk. Grác. Schwendner
M. keresk. Rausnitz J. keresk. Bees. Bondy S. Grab
J. Stern M. utazók. Bees.
Nádor-szálló. Kövér Victor. birt. Szemlak. Deutsch
J. keresk. Bpest. Bille A. keresk. Orosháza. Birda
G. keresk. N.-Bogdan.
Háromkésillag-szálló. Deutsch Mór, bérli.
Bucsa. Liechtenst L. bérli Honzior. Zsiga János.
keresk. Makó. Brodanovits J. keresk. N.-Beeskerek.
Adam Ferenx. mesáros. Jósaszeghy. Ferenx János.
kovács. Gurahonez.
Aranyoroszlán-szálló. Csorogás István, jegyző.
Szintye. Cselleau. tanító. Odvos. Kriek Gyuláné, fő-
nökö. Sikló.
Háromkirály-szálló. Vanics J., jegyző. Simánd.
Mores M., jegyző. Borossék. Buday P., jegyző. Kur-
tics. Zsula J. lelkész. S.-Halmszky. Kohn L., bérli.
Kaprczka. Schlesinger L. bérli. Kovácsné. Ganzel
N. keresk. Elek. Spitzer M., utazó. Temesvár.

Arad városi színház.
Folyó sz. 40. 1. kislehet 37. szám

Szerda, 1886. novemberhő 10-én:

Fenn az ernoő,
nincsen kas.

A gróf Teleki-féle alapítványból száz aranyval jutal-
mazott eredeti vizsák 3 felvonásban. Írta: Szigligeti
Ede. (Rendező: Krecsányi.)

Személyek:

Donátfy. ügyvéd	—	—	Makó Lajos.
Klára, neje	—	—	Sijjósé.
Gyella. leány	—	—	Krecsányiné.
Elek. leány	—	—	Csanyuga E.
Báró Várközy	—	—	Somlyó Sándor.
Rajty	—	—	Császár Imre.
Borsosné, ennek nagynénje	—	—	Váczy Vilma.
Szabolcsné	—	—	Csugenyi V.

Kezdeté 7. vége 10 órakor.

